

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118205572
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3118205572.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, práv. zast. JUDr. Lucia Juršíková, advokátka so sídlom v Žiline, Juraja Hronca 2415/4, IČO: 5851051 proti žalovanému G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, S., práv. zast. JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 5.000,-€ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.270,50 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5. 000 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobca m á proti žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 66 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava sa žalobou zo dňa 15.6.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia: istiny 5000 EUR, úrokov vo výške 324,57 EUR, úrokov vo výške 3231,64 EUR, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 5000 EUR, vo výške 18,9 % p. a. zo sumy 5000 EUR od 01.04.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. (oprava na čl. 76 spisu) zo sumy 5000 EUR od 01.04.2018 do zaplatenia, poplatkov vo výške 39,65 EUR a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 20. 1. 2015 bola medzi stranami sporu, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka (v zmluve o úvere označený ako klient), uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 5000 EUR. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z Predpisu splátok. V prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa Sadzobníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, poukazujeme na to, že takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sa do celkových nákladov úveru nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru (ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, resp. nebolo povinné na získanie úveru za uvedených podmienok). V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti

„Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Listina Aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. Do 31.03.2018, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatil žalovaný na istinu sumu 0 EUR, na úroky sumu 144,98 Eur a na poplatky sumu 30 EUR. Žalovaný po dátume 31.03.2018 nezrealizoval už žiadne úhrady. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. Závazok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 18,9 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, Žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči Žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Takto je určená výška v žalobe uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5,05 %. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 01.04.2018, je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.03.2018, nakoľko do času 31.03.2018 sú úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálneho stavu úveru - Pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.03.2018 ako položka Aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr, nie až 01.04.2018. Tento dátum je výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky (či už zmluvné alebo sankčné) formou percentuálneho vyjadrenia, a nie vyčíslením úrokov. Tento popis úrokových položiek aktuálneho stavu úveru platí v prípade, ak nedošlo zo strany žalovaného k platbám po zosplatení úveru. V prípade, ak po zosplatení úveru došlo k platbám zo strany žalovaného, sú zmluvné aj sankčné úroky kumulované na účte Pohľadávkový účet úroky, ktorý obsahuje sumarizáciu uvedených úrokov za obdobie od uzavretia zmluvy do dátumu poslednej čiastkovej úhrady zo strany žalovaného. V takom prípade položka Úroky na účte ČR predstavuje zmluvné a sankčné úroky od dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastkovej úhrady žalovaného až do dňa vystavenia aktuálneho stavu úveru. Špecifikácia zmluvných a sankčných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (tabuľky) V zmysle Obchodných podmienok, vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka. Takto určená výška dlžných poplatkov je 39,65 EUR a je podrobne špecifikovaná v Aktuálnom stave úveru zo dňa 31.03.2018. Predmetné poplatky (s výnimkou poistného a poplatku za poskytnutie úveru, ak bol účtovaný) boli žalobcom vynaložené na účely predchádzania súdnemu sporu. Ako dôkazy predložil: Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, predpis splátok k zmluve o úvere, Listinu „Aktuálny stav úveru“, výpis z úverového účtu, sadzobník poplatkov, upozornenie s podacím hárkom, výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou.

2. Žalovaný neuznával žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázal na znenie ust. § 103 Obč. zákonníka : „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ V liste označenom ako „Vec: Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru“ právny predchodca žalobcu upozorňuje žalovaného, že ku dňu vyhotovenia tejto výzvy je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 20.07.2015 označenom ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť 25.05.2015 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) a uplynula 25.05.2018. Keďže žalobný návrh bol doručený konajúcemu súdu až 15.06.2018 pohľadávka žalobcu je premlčaná. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019 („Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Odvolací súd uvádza, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby (správnosť ktorého odvolateľ namieta) je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo.“ V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“ V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offo. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017: „Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihliadať aj bez aktivity účastníkov zmluvy.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia

pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nespĺnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“ Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nespĺnenie podmienok v mysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca nesúhlasil s premlčaním nároku. Žalobca poukázal na právny záver občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2020 a to: „premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu“. Na tento záver občianskoprávneho kolégia odkázal Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 3Co/192/2019. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že v otázke začatia plynutia premlčacej doby pri zosplatení dlhu neexistuje zjednotená rozhodovacia prax súdov, pričom žalobca sa prikláňa k vyššie uvedenému záveru občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, nakoľko tento rešpektuje a reflektuje na ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie je generálnym ustanovením, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach stanovená osobitná úprava plynutia premlčacej doby. S poukazom na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici je jednoznačne zasiahnuté do základných práv veriteľom, keď týchto „ukracuje“ o tri mesiace premlčacej doby a zároveň proklamovaný

právny záver týchto kolégií je podľa názoru žalobcu v rozpore so základným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka, nakoľko nie je dodržaná základná zákonom garantovaná dĺžka premlčacej doby. V tomto kontexte žalobca poukazuje, že konaniu, ktoré je v rozpore so zákonom nemá byť poskytnutá právna ochrana a už vôbec nie na takomto konaní zakladať rozhodovaciu prax súdov. Takýmto prístupom a konaním dochádza k zvýrazneniu rozhodovacej praxe, ktorá popiera základnú ústavnoprávnu garanciu právnej istoty a právo na spravodlivý súdny proces. Zároveň takýmto konaním je popretá aj právna istota samotných veriteľov, ktorí sa spoliehajú na ich zákonné právo domáhať sa svojho práva v základnej 3-ročnej premlčacej dobe. Postupu, k akému sa prikláňa senát Krajského súdu v Banskej Bystrici de facto skracaie zákonom stanovenú základnú 3-ročnú premlčaciu dobu, ktorá skutočnosť rozhodne nie je akceptovateľnou a udržateľnou z hľadiska základných procesných ako i ústavných práv veriteľov. S poukazom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že pohľadávka, resp. žalobný nárok nie je premlčaný, keďže začiatok plynutia premlčacej doby sa má počítať od dátumu zosplatenia dlhu. V ďalšej časti žalovaný namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý odvodzuje od neplatného postúpenia z pôvodného veriteľa na žalobcu v dôsledku nedodržania ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca zastáva názor, že výzvu na zaplatenie, ktorú uskutočnil ešte právny predchodca žalobcu je možné pokladať za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko táto spĺňa všetky požadované atribúty tejto výzvy a zároveň sú dodržané aj všetky podmienky- t.j. počet dní omeškania dlžníka pred postúpením. K zosplateniu dlhu došlo ku dňu 20.07.2015 kedy už dlžník bol viac ako 90 dní s plnením v omeškaní, pričom k postúpeniu došlo 24.10.2018, na základe čoho vyplýva, že pred postúpením bol vyzvaný bankovým subjektom - právnym predchodcom žalobcu na zaplatenie zosplateného dlhu. S poukazom na vyššie uvedené žalobca v celom rozsahu zotrváva na podanej žalobe a argumentáciu žalovaného v celom rozsahu popiera. Žalobca žiada, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania voči žalobcovi.

4. K tomuto vyjadreniu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý uviedol, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje lex specialis vo vzťahu k § 101 Občianskeho zákonníka jednoznačne v druhej vete uvádza, kedy začína plynúť premlčacia doba: „Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Ak právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, splátka s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace bola splátka zročná dňa 25.05.2015. Právny názor žalobcu, podľa ktorého by mala premlčacia doba začať plynúť až uplynutím troch mesiacov od omeškania splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru je v rozpore s druhou vetou ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 19.10.2020 sp. zn. 23CoCsp/24/2020, v zmysle ktorého: „V ustanovení § 103 OZ, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 OZ špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci kľúčové. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.“ V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá

pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ V kontexte citovaných ustanovení právnych predpisov žalovaný zastáva názor, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno stotožňovať s výzvou v zmysle § 53 ods. 9 a podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách by mala byť vyhotovená až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti a mala by obsahovať poučenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy do 90 dní, banka môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Keďže zo strany žalobcu nebola predložená výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu a žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

5. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (ods.1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

6. § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

7. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015)spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods.4 písm. b/ Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa; písm. t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

10. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (účinného do 31.3.2015) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 89 ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z.o bankách (účinného v čase podpisu zmluvy) banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. 72b) Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; 72c) takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu 72d) najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

18. Podľa § 92 ods.8 zák.č. 483/2001 Z.z o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 31.3.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 9 ods.9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 31.3.2015) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd vo veci vytyčí pojednávanie, na ktoré predvolal strany. Žalovaný neúčast' ospravedlnil a dostavil sa advokát žalobcu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením predložených listín a iné dôkazy nevykonal.

24. Takto mal súd preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřežie 4, IČO: 31 340 890 uzavreli dňa 21.1.2014 Zmluvu o úvere- lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebný bezúčelový úver vo výške 5.000€ s fixnou úrokovou sadzbou 18,90% ročne, ktorý mal žalovaný splácať v 108-mich mesačných splátkach po 102€ vždy k 25-temu dňu v kalendárnom mesiaci počnúc dňom 25.2.2015 a poslednou splátkou dňa 25.1.2024. Bola dojednaná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 20,63%, pri priemernej hodnote RPMN na trhu vo výške 17,33% a s tým, že dlžník mal celkovo na úver zaplatiť sumu 10.440,83€. Žalovaný z celkového dlhu uhradil sumu 144,98€ (započítané veriteľom na úroky) a 30€ (započítané na poplatky), spolu 174,98€, čo nebolo sporné, nakoľko žalovaný uvedenú skutočnosť nenamietal.

25. Dňa 2.7.2015 banka oznámila žalovanému, že ku dňu 1.7.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 376,17€, ktorá pozostáva z omeškanej splátky 340,02€, poplatkov 26,15€ a poisťného 10€ a žiadala, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalovaný dlh uhradil na číslo účtu, uvedené vo výzve. Zároveň ho upozornila, že ak dlh v lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka uhradená nebola a preto banka dňa 20.7.2015 listom vyhlásila ku dňu 20.7.2015 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala žalovaného na úhradu dlhu vo výške 5.364,22€ v lehote 10 dní na číslo účtu uvedené v oznámení, čo žalovaný neurobil. Dňa 25.10.2018 Poštová banka, a.s. pohľadávku banky zo zmluvy o úvere postúpila na žalobcu s tým, že žalobou na súde dňa 18.6.2018 sa domáhal zaplatenia dlhu ešte pôvodný veriteľ.

26. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priesčilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže

poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017).

27. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje. Súd aplikoval na danú vec § 92 ods. 8 ZoB, pričom dôvodil, že ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a) klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Tieto podmienky splnené boli. Žalovaný nespĺnil riadne a včas dojednané splátky úveru a bol ku dňu 1.7.2015 v omeškaní s platením viac ako 3 mesiace, dostal výzvu na splatenie dlžnej časti úveru (z 2.7.2015) a banka následne vyhlásila ku dňu 20.7.2015 mimoriadnu splatnosť úveru a opätovne ho vyzvala na úhradu celkového dlhu a až 25.10.2018, kedy bol žalovaný stále v omeškaní postúpila zosplatený dlh na žalobcu. Žalobca má teda aktívnu vecnú legitimitáciu v spore a je oprávnený dlh vymáhať na základe platného postúpenia pohľadávky.

28. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej lehoty, ktorá platí v prípadoch, ak zákon pre jednotlivé práva nemá osobitnú úpravu, teda inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišný začiatok jej plynutia, ako je to v prípade úhrady dlhu v splátkach. V zmysle § 103 OZ v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, pre každú z nich plynie samostatná premlčacia lehota, čo však už neplatí vo vzťahu k tým splátkam, ktoré sa stali splatnými na základe využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ. Vo vzťahu k zosplatenému dlhu mimo už splatných splátok teda nastáva situácia odlišná, a premlčacia lehota vo vzťahu k týmto neuhradeným splátkam plynie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy je však potrebné zohľadniť osobitnú právnu úpravu, ktorá vyplýva z § 53 ods. 9 OZ. Toto ustanovenie zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu § 565 OZ vzťahujúcu sa výlučne na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej zostávajúcej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (teda možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ), je viazaná nielen na samotné omeškanie s úhradou splátky, ale aj na právnu udalosť, ktorou je uplynutie 3 mesiacov omeškania s úhradou tejto splátky. Súčasne platí pre veriteľa tiež povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia dlhu aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Z uvedeného plynie, že v prvý deň omeškania s úhradou splátky nie je veriteľ oprávnený uplatniť právo podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplateniu dlhu vzhľadom na to, že špeciálna právna úprava obsiahnutá v § 53 ods. 9 OZ vyžaduje, aby k právnej skutočnosti omeškania dlžníka k úhradou splátky sa pripojila aj právna udalosť uplynutia 3 mesiacov, avšak právny predchodca žalobcu mal zmluvne dojednanú dobu zosplatenia dlhu až v prípade omeškania po dobu viac ako 3 mesiace (bod 6.8 druhý odsek písm. a/ VOP). Preto až so zohľadnením uvedenej zmluvnej doby je možné uvažovať o práve veriteľa domáhať sa svojho práva na súde tak, ako to predpokladá § 100 OZ v spojení s § 101 OZ. Z uvedeného plynie, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľských zmlúv u predčasne zosplateného dlhu začína plynúť až po troch mesiacoch omeškania od splatnosti splátky.

29. Z upozornenia -výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 2.7.2015 vyplýva, že ku dňu 1.7.2015 bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou splatnou dňa 25.3.2015 a pokiaľ malo dôjsť k uplatneniu práva veriteľa pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky splatnej dňa 25.3.2015, veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu zostatku dlhu najskôr po uplynutí zmluvne dohodnutých viac ako 3 mesiacov omeškania t.j. po 25.6.2015. Za situácie, že predčasná splatnosť dlhu bola viazaná na splátku splatnú 25.3.2015, mohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu u zosplatených splátok najskôr od 26.6.2018 kedy bolo možné právo ešte uplatniť na súde (26.6.2015 + 3 roky) a keďže žalobu podal pôvodný veriteľ dňa 15.6.2018, k uplynutiu premlčacej doby za takých okolností nemohlo dôjsť. K predčasnej splatnosti dlhu, t.j. k strate výhody splátok nedochádza automaticky, ale vyžaduje sa prejav vôle veriteľa, že tento právny následok chce uplatniť a tým je práve výzva na úhradu celého dlhu (t.j.

aj na zaplataenie do uvedeného času nesplattných splátok dlhu v prejednávanej veci na č.l. 16 spisu) . Toto právo mohol veriteľ využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, v danom spore za situácie, že splátky boli splatné 25.deň v mesiaci, do 25.7.2015 a právo uplatnil včas, dňa 2.7.2015. Uvedený právny názor vyplýva z judikátu -uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2CoCsp/34/2020 zo dňa 15.12.2020 publikovaného pod JUD3752893SK. Nárok žalobcu teda nie je premlčaný.

30. Súd preskúmal obsah zmluvy o úvere a konštatoval, že táto obsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti a plnenie, obsiahnuté v žalobnom nároku nevychádza (až na časť o poplatkoch) z neprijateľných zmluvných podmienok. Už bolo judikované (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, Zdroj: Najvyšší súd SR; tvorba právnej vety: najprávo.sk), že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

31. V danom prípade mal žalobca uhradiť istinu- požičaných 5.000€ v 108-tich splátkach po 102€, pri úroku 18,90% ročne, teda celkove sumu 10.440,83€. Žalovaný uhradil na dlh doposiaľ sumu 174,98€. Celú žalovaným uhradenú sumu súd započítal na úroky, pretože sa nepreukázalo, aké poplatky v sume 30€ si právny predchodca žalobcu zaúčtoval. Žalobca má právny nárok na zaplataenie sumy 10.270,5€ (5.000€ istiny + 5.440,83€ úrok - 174,98€ úhrady + 4,65€ poplatky na poštovnom /náklady na výzvy uvedené nižšie) spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z dlžnej istiny 5.000€ od 1.4.2018 do zaplataenia v zmysle žaloby, aj keď bol žalovaný s plnením v omeškani už skôr, v roku 2015 po márnom uplynutí lehoty 10 dní od doručenia predčasnej splatnosti dlhu (list z 20.7.2015). Kedy bola táto výzva žalovanému doručená sa súdu nepodarilo preukázať a teda ani počiatok plynutia doby omeškania, preto súd priznal nárok na úrok z omeškania z istiny v zmysle žaloby podľa § 517 ods.2 Obč. zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,00% ročne. Žalobca si na úrokoch uplatnil sumu 324,57€+ 3.231,64€ + úroky zo zostatku nesplattenej istiny vo výške 18,9% ročne zo sumy 5.000€ od 1.4.2018 do zaplataenia + úrok z omeškania; avšak žalobca mal nárok pri predčasnom zosplattnení dlhu len na istinu + dlžný zmluvný úrok z istiny, aký by zaplatil, ak by zmluva zostala platná v zmluvne dojednaný čas, teda 5.440,83€ - 174,98€ započítaných úhrad, sumu 5.265,85€ zmluvných úrokov a po zosplattnení len nárok na úrok z omeškania. Žalobca žiadal zmluvný úrok aj po zosplattnení dlhu, čo v zmysle zjednotenej vyššie citovanej judikatúry nie je možné priznať a preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

32. Žalobca si účtoval aj poplatky vo výške 39,65€ bez ich bližšej špecifikácie, iba s odkazom na „Aktuálny stav úveru zo dňa 31.3.2018“ a tam sú uvedené ako nezaplattené poplatky LS D11 vo výške 5€, poplatok za upomienky 25€, LS D11 vo výške 5€ a poplatok za upozornenie pred výzvou 1,15€ a poplatok za výzvu na splataenie úveru 3,50€, pričom spotrebiteľ za tieto poplatky nedostáva žiadne protiplnenie. Súd považoval za neprijateľné zmluvné podmienky spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak sú tieto poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012) a priznal len nárok na úhradu nákladov ú poštovného 4,65€ za upozornenie pred výzvou 1,15€ a poštovné za doručenie výzvy na splataenie dlhu 3,50€ (bez toho by nebolo možné úver predčasne zosplattniť) a v ostatnom žalobu v tejto časti zamietol.

33. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Žalobca si uplatnil podanou žalobou spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškania a riadnymi úrokmi ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 12.452,39€ a súd priznal 10.270,5€, čiže v 83% mal žalobca úspech a v 17% neúspech; pomer úspechu a neúspechu je 66% trov (83%-17%) v prospech žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1,2,3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).